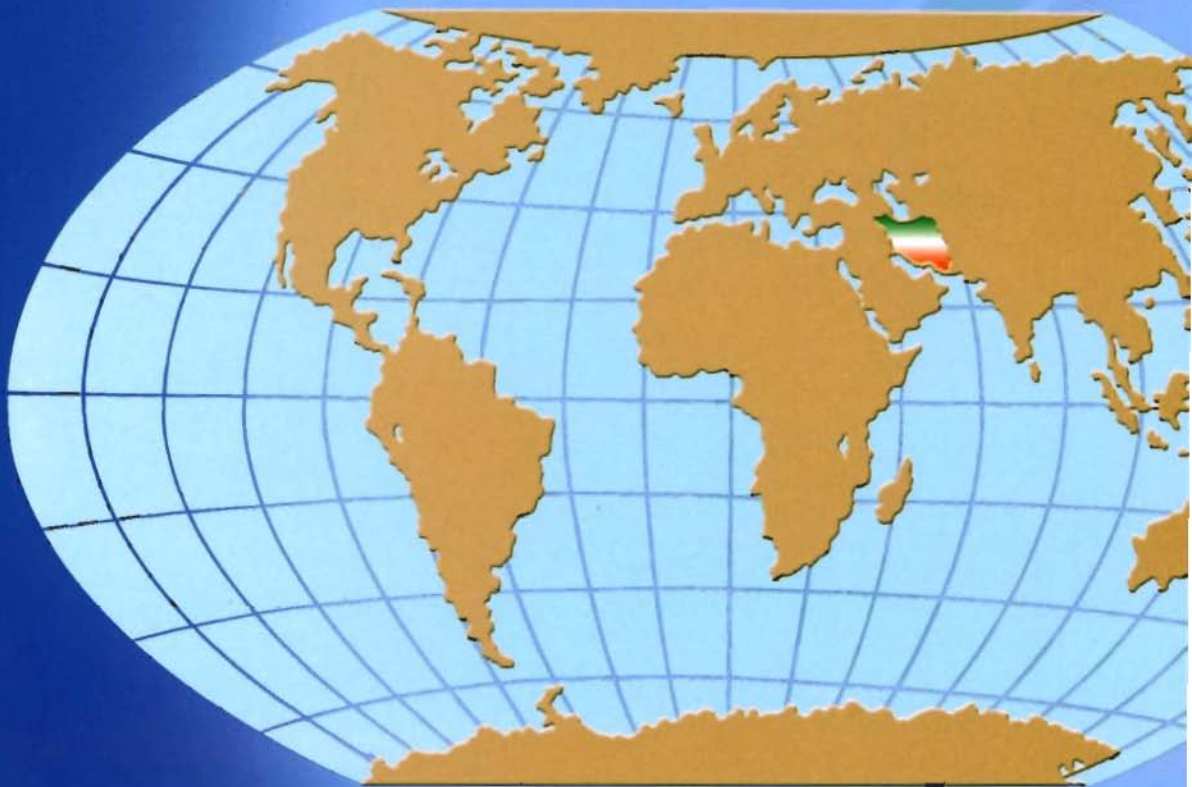

سازمان سرمایه‌گذاری و همکاری‌های اقتصادی و فنّی ایران

قانون و آئین نامه اجرائی مربوط به تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

مصوب ۱۳۸۱
با آخرین اصلاحات

بسم الله الرحمن الرحيم

**قانون و آئين نامه اجرائى
مربوط به
تشويق و حمايت سرمايه گذارى خارجى**

مصوب سال ۱۳۸۱

نام کتاب : قانون و آئین نامه اجرائی مربوط به تشویق
و حمایت سرمایه گذاری خارجی
ناشر : سازمان سرمایه گذاری و کمکهای
اقتصادی و فنی ایران، وزارت امور اقتصادی و دارایی
شمارگان : ۸۰۰۰ نسخه
لیتوگرافی : بهزاد گرافیک
چاپ : نقش جهان
شهریور ۱۳۸۴

فهرست مطالب

عنوان شماره صفحه

پیشگفتار الف

۱ قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

۲ تعاریف

۳ شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

۴ مراجع ذیصلاح

۵ تضمین و انتقال سرمایه خارجی

۶ مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

۸ حل و فصل اختلافات

۹ مقررات نهایی

آئین نامه اجرایی قانون تشویق و

۱۱ حمایت سرمایه گذاری خارجی

۱۲ تعاریف

۱۳ روشها و ضوابط پذیرش

۱۶ نظام پذیرش

۱۸ مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی

۱۹ مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی

۲۱ مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه ای

۲۴ مقررات عمومی

۲۸ مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی

پیشگفتار

پس از گذشت قریب به ۴۸ سال از زمان تصویب اولین قانون سرمایه گذاری خارجی در ایران، سال گذشته قانون جدیدی تحت عنوان "قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی" به تصویب رسید که جایگزین قانون پیشین یعنی "قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی" مصوب ۱۳۳۴ گردید. در واقع هدف از تصویب قانون یاد شده، فراهم آوردن بستر قانونی مناسب جهت جذب و به خدمت گرفتن سرمایه و فن آوری خارجی و تحقق بخشیدن به توسعه اقتصادی کشور می باشد.

لازم به ذکر است که قانون جدید درمقایسه با قانون قبلی از نقاط قوت، ویژگیها و مزایای قابل توجهی برخوردار است که اهم موارد آن در زیر عنوان می شود:

- * اعطای پوشش وسیع حمایتی به کلیه روشهای سرمایه گذاری خارجی؛
- * ارائه تعریفی جامع از سرمایه گذاری خارجی و به رسمیت شناختن شیوه های مختلف بکارگیری سرمایه درکشور اعم از "سرمایه گذاری مستقیم خارجی"، انواع روشهای "تامین مالی"، "ساخت"، بهره برداری و واگذاری، "بیع متقابل" و غیره؛
- * ارائه تسهیلات بیشتر در روند پذیرش و تصویب طرحهای سرمایه گذاری خارجی؛
- * سازماندهی یک ایستگاه واحد تحت عنوان "مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی" مستقر درمحل سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران به منظور تسریع و تسهیل در امور مربوط به سرمایه گذاریهای خارجی در مراحل قبل و بعد از صدور مجوز؛
- * معرفی روشها و راهکارهای قانونی جدید در ارتباط با پذیرش سرمایه گذاریهای دولتی؛
- * تامین امنیت مورد نظر سرمایه گذاران از طریق تعهد پذیری مستقیم دولت در به رسمیت شناختن حقوق اساسی سرمایه گذاران خارجی؛

گفتنی است که تصویب قانون جدید سرمایه گذاری، تنها بخشی از مجموعه تحولات و برنامه هایی است که با هدف انجام اصلاحات اقتصادی و حمایت از حقوق و منافع سرمایه گذاران، اعم از داخلی و خارجی، صورت پذیرفته است. در این ارتباط، بخشی از تحولات و برنامه های اصلاحی عبارتند از :

- * تصویب قانون جدید مالیاتی با مزیت‌های گوناگون از حیث نرخ و معافیت‌ها که موجب افزایش سرمایه‌گذاری و تولید در کشور می‌شود؛
- * استقرار نظام تعرفه‌ای بجای بکارگیری رویه‌های غیرتعرفه‌ای؛
- * تاسیس بانکها و موسسات اعتباری غیردولتی؛
- * استقرار نظام تک‌نرخ‌ی ارز از طریق اعمال نرخ ارز واحد درخصوص کلیه فعالیت‌های اقتصادی، و حذف نظام چند نرخ‌ی؛
- * فراهم آوردن امکان تاسیس موسسات بیمه خصوصی؛
- * تاکید مستمر بر اجرای همه‌جانبه برنامه خصوصی‌سازی من‌جمله خصوصی‌سازی بانک‌های دولتی.

مدیریت و کارکنان سازمان سرمایه‌گذاری مقدم سرمایه‌گذاران خارجی و علاقمندان به سرمایه‌گذاری در ایران را گرمی داشته و از آنها دعوت می‌نمایند با مراجعه حضوری و یا از طریق مکاتبه با نشانی‌های زیر اطلاعات مورد نیاز خود را دریافت نمایند:

تلفن: ۳۳۱۱۲۹۱۷ و ۳۳۹۰۲۱۱۵ و ۳۳۱۱ ۳۴۵۵ (۲۱-۰۰۹۸)

دورنگار: ۳۳۱۱۲۹۱۷ و ۳۳۹۰۱۰۳۳ (۲۱-۰۰۹۸)

نشانی اینترنتی: www.iraninvestment.org

www.investiniran.ir

سازمان سرمایه‌گذاری و
کمک‌های اقتصادی و فنی ایران

قانون
تشویق و حمایت سرمایه گذاری
خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- اصطلاحات و عبارات بکاربرده شده در این قانون دارای معانی

زیر می باشد :

قانون : قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی .

سرمایه گذار خارجی : اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشاء خارجی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند .

سرمایه خارجی : انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیرنقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد:

الف- وجوه نقدی که بصورت ارز قابل تبدیل ، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد ، به کشور وارد شود؛

ب- ماشین آلات و تجهیزات؛

ج- ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی؛

د- حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی؛

ه- سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی؛

و - سایر موارد مجاز با تصویب هیات دولت.

سرمایه گذاری خارجی : بکارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه گذاری.

مجوز سرمایه گذاری : مجوزی که برطبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایه گذاری خارجی صادر می شود.

سازمان : سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران
موضوع ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارایی
مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴ .

هیات : هیات سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون.

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

- ماده ۲-** پذیرش سرمایه گذاری خارجی براساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی ، معدنی ، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط زیر صورت پذیرد :
- الف- موجب رشد اقتصادی، ارتقاء فن آوری ، ارتقاء کیفیت تولیدات ، افزایش فرصتهای شغلی و افزایش صادرات شود.
- ب - موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی ، تخریب محیط زیست ، اخلاف در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه گذاریهای داخلی نشود.
- ج - متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایه گذاران خارجی نباشد. منظور از امتیاز، حقوق ویژه ای است که سرمایه گذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد .
- د - سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در هر بخش اقتصادی از ۲۵ درصد و در هر رشته از ۳۵ درصد بیشتر نخواهد بود. تعیین رشته ها و میزان سرمایه گذاری در هر یک از آنها طبق آئین نامه ای خواهد بود که به تصویب هیات وزیران میرسد. سرمایه گذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از کشور - به جز نفت خام - از این نسبت ها معاف است .

تبصره - قانون مربوط به تملک اموال غیر منقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می باشد . تملک هر نوع زمین به هر میزان بنام سرمایه گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی باشد .

ماده ۳- سرمایه‌گذاریهای خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می‌شوند از تسهیلات و حمایت‌های این قانون برخوردارند. این سرمایه‌گذاریها به دوطریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف - سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در زمینه‌هایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می‌باشد.

ب - سرمایه‌گذاریهای خارجی در کلیه بخش‌ها در چارچوب روشهای مشارکت مدنی، "بیع متقابل" و "ساخت، بهره‌برداری و واگذاری" که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه‌گذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکت‌های دولتی نباشد.

تبصره - مادام که سرمایه‌گذاری موضوع روشهای "ساخت، بهره‌برداری و واگذاری" مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده در بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر توسط سرمایه‌گذار خارجی مجاز می‌باشد.

ماده ۴- سرمایه‌گذاری دولت یا دولت‌های خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی میباشد. سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی خارجی، خصوصی تلقی میگردد.

فصل سوم - مراجع ذیصلاح

ماده ۵- سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه‌گذاریهای خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی می‌باشد و درخواست‌های سرمایه‌گذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش، ورود، بکارگیری و خروج سرمایه می‌باید به آن سازمان تسلیم گردد.

ماده ۶- به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواست‌های موضوع ماده (۵)، هیأتی بانام هیأت سرمایه‌گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر اموراتصادی

ودارایی بعنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و، حسب مورد، معاونین وزارتخانه های ذیربط تشکیل میگردد. درارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایه گذاری پس از تصویب هیات با تائید و امضای وزیر اموراتصادی و دارایی صادر میگردد. به هنگام پذیرش سرمایه گذاری خارجی، هیات موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) این قانون می باشد.

تبصره- سازمان مکلف است درخواستهای سرمایه گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف (پانزده) روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیات مطرح نماید. هیات موظف است حداکثر ظرف مدت یکماه از تاریخ مطرح شدن درخواستهای مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتبا اعلام نماید.

ماده ۷- بمنظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه گذاریهای خارجی در کشور، کلیه دستگاههای ذیربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان نمایندگان معرفی شده بعنوان رابط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می شوند.

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸- سرمایه گذاریهای خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه گذاریهای داخلی موجود است بطور یکسان برخوردار می باشند.

ماده ۹- سرمایه گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی ، به موجب فرآیند قانونی ، به روش غیرتبعیض آمیز و درمقابل پرداخت مناسب غرامت به ماخذ ارزش واقعی آن سرمایه گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت.

تبصره ۱- تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یکسال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیات تسلیم شود.

تبصره ۲- اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد .

ماده ۱۰- واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی و یا با موافقت هیات و تأیید وزیرامور اقتصادی و دارایی به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد. در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه گذار اولیه باشد ، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم - مقررات پذیرش ، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱- سرمایه خارجی میتواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد :

- الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می شود .
- ب - وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریده‌ها و سفارشات مربوط به سرمایه گذاری خارجی مورد استفاده قرارگیرد .
- ج - ارقام غیر نقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذیصلاح .

تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد .

ماده ۱۲- نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخی بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر این صورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود.

ماده ۱۳- اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیات و بعد از انجام کلیه تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج خواهد بود.

ماده ۱۴- سود سرمایه گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته های قانونی با تصویب هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج است.

ماده ۱۵- پرداختهای مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایه گذاران خارجی و هزینه های مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمکهای فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه گذاری خارجی بر اساس مصوبات هیات و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، قابل انتقال به خارج می باشد.

ماده ۱۶- انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب) ماده (۳) این قانون قابل انجام است.

ماده ۱۷- تامین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روشهای زیر میسر است:

- الف - خرید ارز از نظام بانکی؛
- ب - از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن بکار گرفته شده است؛
- ج - صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیات وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه میرسد.

تبصره ۱- بکارگیری یک یا ترکیبی از روشهای فوق در مجوز سرمایه گذاری درج میگردد .

تبصره ۲- در مورد سرمایه گذاریهای موضوع بند (ب) ماده (۳) چنانچه وضع قوانین یا مصوبات دولت ، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی پذیرفته شده در چارچوب این قانون شود، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تامین و پرداخت میگردد. حدود تعهدات قابل پذیرش، توسط هیات وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می رسد.

تبصره ۳- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی تامین و در اختیار سرمایه گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴- چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد ، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی میگردد .

ماده ۱۸- خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه گذاری به کشور وارد شده اما بکارگرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی میباشد .

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده ۱۹- اختلافات بین دولت و سرمایه گذاران خارجی در خصوص سرمایه گذاریهای موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاههای داخلی مورد رسیدگی قرار میگیرد، مگر آنکه در قانون موافقتنامه دوجانبه سرمایه گذاری با دولت متبوع سرمایه گذار خارجی در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد .

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده ۲۰- دستگاههای اجرایی ذیربط مکلفند درخصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه گذاریهای خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آنها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند.

تبصره- موارد اختلاف بین سازمان و دستگاه های اجرایی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حل و فصل میشود.

ماده ۲۱- سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری و سرمایه گذاران خارجی، فرصتهای سرمایه گذاری، شرکای ایرانی، موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد را فراهم نماید.

ماده ۲۲- کلیه وزارتخانه ها و شرکتها و سازمانهای دولتی و موسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی و گزارش سرمایه گذاریهای خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۳- وزیر امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد سازمان درخصوص سرمایه گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیونهای ذیربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۴- از تاریخ تصویب این قانون و آئین نامه اجرایی آن، قانون جلب و حمایت سرمایه های خارجی- مصوب ۱۳۳۴/۹/۷- و آئین نامه اجرایی آن لغو می گردد. سرمایه های خارجی که قبلاً براساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت

شمول این قانون قرار میگیرند. مفاد این قانون توسط قوانین ومقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر می یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین ومقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۵ - آئین نامه اجرایی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی ودارایی تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .

قانون فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و یازده تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نوزدهم اسفند ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و صدر مواد (۱) و (۲) ، بندهای (ج) و (د) ماده (۲) ، بند (ب) ماده (۳) و تبصره (۲) ماده (۱۷) در جلسه روزشنبه مورخ ۱۳۸۱/۳/۴ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسیده است .

**آئین نامہ اجرایی قانون
تشویق و حمایت سرمایہ گذاری
خارجی**

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- کلیه اصطلاحات و عباراتی که در ماده (۱) قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی تعریف شده است در این آئین‌نامه نیز دارای همان معانی می‌باشد. سایر اصطلاحات و عبارات بکار برده شده در این آئین‌نامه دارای معانی زیر می‌باشد:

آئین‌نامه: آئین‌نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی.

بنگاه اقتصادی سرمایه‌پذیر: شرکت ایرانی جدید و یا موجود که سرمایه خارجی به یکی از روشهای مندرج در قانون، در آن بکار رفته باشد.

بخش غیردولتی: بخشهای خصوصی، تعاونی، موسسات و نهادهای عمومی غیردولتی.

مرکز: مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی که در اجرای ماده (۷) قانون درمحل سازمان تشکیل میگردد.

شبکه پولی رسمی کشور: نظام بانکی (بانک مرکزی و شبکه بانکی اعم از دولتی و غیردولتی) و موسسات اعتباری غیربانکی که با مجوز بانک مرکزی به فعالیتهای پولی و ارزی می‌پردازند.

موسسه حسابرسی: موسسه حسابرسی منتخبی که از میان موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران، موضوع قانون "استفاده از خدمات تخصصی و حرفه ای حسابداران ذیصلاح بعنوان حسابدار رسمی" مصوب ۱۳۷۲ و سازمان حسابرسی، توسط سازمان انتخاب می‌شود.

فصل دوم - روشها و ضوابط پذیرش

ماده ۲- سرمایه گذاریهای خارجی که در قلمرو جمهوری اسلامی ایران براساس قانون پذیرفته می شود، از تسهیلات و حمایتهای مندرج در قانون برخوردار است. پذیرش اینگونه سرمایه گذاریها تابع شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی و مبتنی بر ارائه درخواست کتبی از سوی سرمایه گذار خارجی و رعایت ضوابط مقرر در این آئین نامه است.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری خارجی براساس قانون و ضوابط مندرج در این آئین نامه در چارچوب روشهای زیر میسر است. جدول روشهای سرمایه گذاری خارجی، ویژگی ها و تسهیلات قابل ارائه در چارچوب قانون توسط وزارت اموراتصادی و دارایی تهیه و اعلام میگردد.

الف- سرمایه گذاری مستقیم خارجی؛

ب- سرمایه گذاری خارجی در چارچوب ترتیبات قراردادی شامل انواع روشهای "ساخت، بهره برداری و واگذاری"، "بیع متقابل" و "مشارکت مدنی".

ماده ۴- روشهای موضوع ماده (۳) این آئین نامه از حیث نحوه سرمایه گذاری و پوشش حمایتی قانون و آئین نامه دارای ویژگی ها و تسهیلات مشترک و یا خاص، به شرح زیر می باشند:

الف- ویژگیها و تسهیلات مشترک:

- ۱- سرمایه گذاران خارجی از رفتار یکسان با سرمایه گذاران داخلی برخوردارند.
- ۲- ورود سرمایه نقدی و غیرنقدی خارجی صرفاً براساس مجوز سرمایه گذاری انجام می گیرد و به مجوز دیگری نیاز نیست.
- ۳- حجم سرمایه گذاری خارجی در هر مورد تابع هیچگونه محدودیتی نیست.
- ۴- سرمایه خارجی در قبال ملی شدن و سلب مالکیت تضمین می شود و سرمایه گذار خارجی در این موارد حق دریافت غرامت را دارد.
- ۵- انتقال اصل سرمایه، سود سرمایه و منافع حاصل از بکارگیری سرمایه بصورت ارز و حسب مورد به صورت کالا به ترتیب مندرج در مجوز سرمایه گذاری میسر است.

۶- آزادی صادرات کالای تولیدی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر تضمین شده و در صورت ممنوعیت صادرات ، کالای تولیدی در داخل به فروش رسیده و حاصل آن به صورت ارز از طریق شبکه پولی رسمی کشور قابل انتقال به خارج می باشد.

ب - ویژگیها و تسهیلات خاص :

۱- سرمایه گذاری مستقیم خارجی :

۱-۱- سرمایه گذاری در کلیه زمینه های مجاز برای فعالیت بخش خصوصی امکان پذیر است .

۱-۲- محدودیتی از نظر درصد مشارکت سرمایه گذاری خارجی وجود ندارد.

۲- سرمایه گذاری در چارچوب ترتیبات قراردادی :

۱-۲- جبران زیان سرمایه گذاری خارجی ناشی از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه مالی بر اثر وضع قانون و یا تصمیمات دولت حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تضمین می شود .

۲-۲- در روشهای " ساخت، بهره برداری و واگذاری" و " مشارکت مدنی" ، خرید کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری توسط دستگاه دولتی طرف قرارداد ، در مواردی که دستگاه دولتی خریدار انحصاری و یا عرضه کننده کالا و خدمات تولیدی به قیمت یارانه ای باشد ، در چارچوب مقررات قانونی تضمین می شود .

ماده ۵- اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی متقاضی سرمایه گذاری در کشور، بمنظور برخورداری از تسهیلات و حمایتهای قانون باید مستنداتی را که موید فعالیتهای اقتصادی و تجاری در خارج از کشور باشد نیز ارائه دهند.

ماده ۶- سرمایه گذار خارجی که بدون برخورداری از پوشش قانون قبلاً در ایران سرمایه گذاری کرده است، می تواند با طی مراحل پذیرش، برای اصل سرمایه گذاری انجام شده از پوشش قانون برخوردار شود. پس از صدور مجوز

سرمایه گذاری، سرمایه گذار از کلیه مزایای قانون و از جمله امکان انتقال سود نیز برخوردار می شود. این نوع سرمایه گذاریها کلاً سرمایه گذاری موجود تلقی شده و از ضوابط عمومی پذیرش سرمایه خارجی پیروی می کند.

ماده ۷- سرمایه گذاری خارجی در بنگاههای اقتصادی موجود از طریق خرید سهام و یا افزایش سرمایه و یا تلفیقی از آنها با طی مراحل پذیرش از مزایای این قانون برخوردار میگردد مشروط به این که سرمایه گذاری مزبور ارزش افزوده ایجاد کند. ارزش افزوده جدید می تواند در نتیجه افزایش سرمایه در بنگاه اقتصادی و یا تحقق اهدافی از قبیل ارتقای مدیریت، توسعه صادرات و یا بهبود سطح فن آوری در بنگاه اقتصادی موجود حاصل شود.

ماده ۸- هیات بهنگام ارزیابی و صدور مجوز هر مورد پیشنهاد سرمایه گذاری خارجی، به ترتیب زیر نسبت های تعیین شده در بند "د" ماده (۲) قانون را بررسی و احراز می نماید :

الف- مشخصات طرح پیشنهادی شامل نوع و میزان تولید کالا و خدمات ، زمانبندی اجرا و بهره برداری طرح و پیش بینی فروش داخلی یا صدور به خارج از کشور در نمونه های درخواست سرمایه گذاری درج می گردد .

ب - آمارهای رسمی مراجع ذیصلاح درخصوص ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز در بخش و رشته مربوط ، توسط معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی اخذ می شود. مبنای تصمیمات هیئت آمارهایی است که تا پایان سه ماهه اول هر سال توسط معاونت مذکور به سازمان ارائه می گردد .

ج - تفکیک بخش ها و رشته های اقتصادی براساس فهرست منضم به این آئین نامه انجام می شود.

د - میزان سرمایه گذاری در هر یک از بخش ها و رشته ها ، با رعایت موارد مندرج در بندهای "الف"، "ب" و "ج" این ماده، با توجه به میزان ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی و با رعایت معافیت محدودیت سرمایه گذاری برای صدور کالا

و خدمات حاصله از سرمایه گذاری خارجی به خارج از کشور، توسط هیئت تعیین و در صورت تصویب طرح، مجوز سرمایه گذاری صادر میگردد.

تبصره- تغییرات در سهم ارزش کالاها و خدمات تولیدی حاصل از سرمایه گذاری خارجی و یا تغییرات در ارزش کالاها و خدمات عرضه شده در بازار داخلی که در زمان صدور مجوز سرمایه گذاری ملاک تصمیم گیری هیات قرار گرفته، بعد از صدور مجوز تأثیری در اعتبار مجوز سرمایه گذاری نخواهد داشت.

ماده ۹- انتقال حقوق مالکانه به طرف ایرانی تعیین شده در قراردادهای ساخت، بهره برداری و واگذاری^۱ حسب توافق طرفین قرارداد، از طریق واگذاری تدریجی حقوق مالکانه در طول مدت قرارداد و یا واگذاری یکجای حقوق مکتسبه در پایان دوره قرارداد، عملی می شود.

ماده ۱۰- در قراردادهای ساخت، بهره برداری و واگذاری^۲، واگذاری حقوق مالکانه سرمایه گذار خارجی به موسسه تأمین کننده منابع مالی طرح موضوع سرمایه گذاری، با تأیید هیات قابل انجام است.

ماده ۱۱- در مورد آن دسته از طرحهای سرمایه گذاری که یک دستگاه دولتی خریدار انحصاری کالا و خدمات تولیدی است و همچنین در مواردی که کالا و خدمات تولیدی طرح مورد سرمایه گذاری به قیمت یارانه ای عرضه می شود، دستگاه دولتی می تواند خرید کالا و خدمات تولیدی را به میزان و قیمت تعیین شده در قرارداد مربوطه در چارچوب مقررات قانونی تضمین نماید.

فصل سوم - نظام پذیرش

ماده ۱۲- سازمان ضمن انجام وظائف مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه گذاریهای خارجی در چارچوب قانون، مسئولیت انجام و هدایت فعالیتهای تشویق سرمایه گذاری خارجی در داخل و خارج از کشور و همچنین معرفی بسترهای قانونی و فرصت های سرمایه گذاری، انجام مطالعات و تحقیقات کاربردی، برگزاری همایش ها

و سمینارها، همکاریهای مشترک با موسسات و سازمانهای بین المللی ذیربط و ایجاد ارتباط و هماهنگی با سایر دستگاهها در جمع آوری، تنظیم و ارائه اطلاعات مربوط به سرمایه گذاری خارجی را بر عهده دارد.

ماده ۱۳- هیات مسئولیت بررسی و اخذ تصمیم نسبت به کلیه درخواستهای سرمایه گذاری اعم از درخواستهای مربوط به پذیرش، ورود و بکارگیری سرمایه خارجی و خروج سرمایه و منافع حاصله را عهده دار است.

ماده ۱۴- اعضای ثابت هیات، چهار نفر معاونین مشخص شده در ماده (۶) قانون می باشند و جلسات هیات با حضور حداقل سه نفر از اعضای ثابت رسمیت یافته و تصمیمات با حداقل سه رای موافق اتخاذ میگردد. معاونان سایر وزارتخانه های ذیربط بدعوت رئیس هیات با حق رای در جلسات حضور خواهند یافت. در این موارد، تصمیمات با اکثریت آراء صورت می پذیرد.

ماده ۱۵- سرمایه گذاران، درخواست کتبی خود را به همراه مدارکی که در فرم مربوط مشخص شده است به سازمان تسلیم می نمایند. سازمان پس از انجام بررسی های لازم و اخذ نظر وزارتخانه بخش ذیربط، درخواست سرمایه گذاری را بهمراه نظرات کارشناسی سازمان حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز کاری در هیات مطرح می نماید. عدم اعلام نظر وزارتخانه ذیربط ظرف مدت ده روز از تاریخ وصول استعلام، به منزله موافقت آن وزارتخانه با سرمایه گذاری مزبور تلقی می شود. براساس تصمیم متخذه که قبلاً نظر موافق سرمایه گذار خارجی نیز نسبت به آن اخذ شده است، مجوز سرمایه گذاری تنظیم و با تأیید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می گردد.

تبصره - مجوز سرمایه گذاری حاوی مشخصات سرمایه گذاران، نوع و نحوه سرمایه گذاری خارجی، چگونگی انتقال سود و منافع حاصل شده و سایر شرایط مربوط به تصویب هر طرح سرمایه گذاری خواهد بود.

فصل چهارم - مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی

ماده ۱۶- بمنظور تسهیل و تسریع در انجام وظایف قانونی سازمان در زمینه های تشویق، پذیرش و حمایت از سرمایه گذار خارجی در کشور، مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی در محل سازمان تشکیل و نمایندگان دستگاه های ذیربط در آن مستقر می گردند. این مرکز، کانون کلیه مراجعات متقاضیان سرمایه گذاری خارجی به سازمان های ذیربط خواهد بود.

ماده ۱۷- وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران)، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت صنایع و معادن، وزارت جهاد کشاورزی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی، سازمان حفاظت محیط زیست و سایر دستگاه های اجرایی که وزیر امور اقتصادی و دارایی تعیین می نماید نماینده تام الاختیار خود را با امضاء بالاترین مقام اجرایی آن دستگاه به سازمان معرفی می نمایند. نمایندگان مزبور از نظر مقررات استخدامی جزو کارکنان دستگاه متبوع محسوب شده و بر حسب نیاز و متناسب با حجم تقاضاهای سرمایه گذاری خارجی و مراجعه سرمایه گذاران، با اعلام سازمان در مرکز حاضر شده به نحوی که بتوانند بر طبق وظایف محوله در این ماده پاسخگوی مراجعات باشند.

ماده ۱۸- نمایندگان که از طرف دستگاه های ذیربط معرفی می شوند مجری کلیه امور اجرایی و خدماتی مربوط به آن دستگاه در ارتباط با سرمایه گذاری های خارجی می باشند. دستگاه اجرایی ذیربط مکلف است به منظور حسن انجام وظایفی که در اجرای قانون و این آئین نامه به نماینده محول گردیده است، وظایف، مسئولیتها و اختیارات نماینده را به کلیه واحدهای زیرمجموعه خود ابلاغ نموده و همزمان روند امور اجرایی مربوط به سرمایه گذاری های خارجی در حوزه مسئولیت خود را به گونه ای بازبینی نماید که انجام وظایف نماینده در مرکز تسهیل گردد.

ماده ۱۹- دستگاه اجرایی ذیربط، به منظور حفظ استمرار فعالیت های اجرایی و خدماتی خود در مرکز ترتیبی اتخاذ نماید تا علاوه بر نماینده معرفی شده فرد دیگری

با همان ویژگی ها بعنوان جانشین وی معرفی کند تا درغیاب نماینده آن دستگاه انجام وظیفه نماید. در صورت لزوم، دستگاه اجرایی می تواند حداکثر دو نفر را نیز در سطح کارشناس برای انجام امور اجرایی مربوط به آن دستگاه در مرکز مستقر سازد.

ماده ۲۰- وظایف مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی به شرح زیر تعیین می شود:

- ۱- اطلاع رسانی و ارائه مشورتهای لازم به سرمایه گذاران خارجی.
- ۲- انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای مورد نیاز از جمله اعلامیه تاسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط زیست، پروانه های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن و غیره از دستگاههای ذیربط قبل از صدور مجوز سرمایه گذاری.
- ۳- انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار افراد مرتبط با سرمایه گذاری خارجی.
- ۴- انجام هماهنگی های لازم در امور مربوط به سرمایه گذاریهای خارجی بعد از صدور مجوز سرمایه گذاری شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش و امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره.
- ۵- انجام هماهنگیهای لازم توسط نمایندگان دستگاهها بین واحدهای اجرایی دستگاه ذیربط آنها در ارتباط با درخواستهای سرمایه گذاری خارجی.
- ۶- مراقبت در حسن اجرای تصمیماتی که در خصوص سرمایه گذاریهای خارجی اتخاذ می گردد.

فصل پنجم - مقررات ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی

ماده ۲۱- ترتیبات مربوط به ورود، ارزشیابی و ثبت سرمایه خارجی اعم از

نقدی و غیرنقدی بشرح زیر می باشد:

الف- سرمایه نقدی

- ۱- وجوه نقدی ارزی موضوع بند "الف" ماده (۱۱) قانون که در یکدفعه یا بدفعات به قصد تبدیل به ریال به کشور وارد می شود، در تاریخ تبدیل به ریال، وفق گواهی بانک توسط سازمان به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می گیرد.

معادل ریالی ارز وارده به حساب بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا حساب طرح موضوع سرمایه گذاری واریز می گردد.

۲- وجوه نقدی ارزی موضوع بند ب ماده (۱۱) قانون که در یکدفعه یا بدفعات به کشور وارد و به ریال تبدیل نمی شود، به حساب ارزی بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا طرح موضوع سرمایه گذاری واریز می گردد. این وجوه در تاریخ واریز به نام سرمایه گذار خارجی ثبت و تحت پوشش قانون قرار می گیرد. وجوه یادشده با نظارت و تأیید سازمان به مصرف خریدها و سفارشات خارجی مربوط به سرمایه گذاری خارجی می رسد.

تبصره - شبکه پولی رسمی کشور مکلف است در مورد حواله های ارزی مربوط به سرمایه گذاری خارجی، مراتب را با ذکر نام حواله دهنده، مبلغ ارز، نوع ارز، تاریخ وصول، تاریخ تسعیر، نام بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و در صورت تبدیل به ریال، معادل ریالی ارز وارده، مستقیماً به سازمان گواهی کند.

ب- سرمایه غیرنقدی

سرمایه غیرنقدی خارجی شامل موارد مندرج در بندهای "ب"، "ج" و "د" ذیل تعریف سرمایه خارجی در ماده (۱) قانون می باشد که مراحل ورود، ارزشیابی و ثبت آنها به ترتیب زیر است:

۱- در مورد ارقام سرمایه ای غیرنقدی خارجی موضوع بندهای "ب" و "ج" فوق (شامل ماشین آلات، تجهیزات، ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله، مواد اولیه، افزودنی و کمکی) وزارت بازرگانی پس از اعلام موافقت سازمان با ورود ارقام سرمایه ای غیرنقدی خارجی، نسبت به ثبت سفارش آماری و اعلام مراتب به گمرک ذیربط جهت ارزشیابی و ترخیص ارقام وارده اقدام می نماید. ارزشیابی گمرک در خصوص بهای ارقام وارده، بعنوان ارزشیابی قابل قبول تلقی شده و به درخواست سرمایه گذار، مبلغ ارزشیابی مندرج در پروانه ورودی به اضافه هزینه های حمل و نقل و بیمه بنام سرمایه گذار خارجی ثبت و از تاریخ ترخیص تحت پوشش قانون قرار می گیرد. در صورت وجود اختلاف بین ارزشیابی گمرک و قیمت مندرج در فهرست تفصیلی مصوب هیات، ارزشیابی گمرک ملاک ثبت سرمایه خارجی در سازمان و اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی قرار خواهد گرفت.

تبصره ۱- وزارت بازرگانی و سازمان مکلفند ظرف مدت یکماه از تاریخ ابلاغ این آئین نامه نسبت به تهیه نمونه ویژه ای برای ثبت سفارش آماری اقلام سرمایه‌ای غیرنقدی خارجی موضوع این بند اقدام و برآن اساس عمل نمایند.

تبصره ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است ارزشیابی بهای ماشین آلات و تجهیزات دست دوم مربوط به سرمایه گذارهای خارجی را به قیمت دست دوم انجام دهد.

تبصره ۳- چنانچه مشخص شود که سرمایه خارجی غیرنقدی وارده به کشور ناقص، معیوب، غیرقابل استفاده و یا با مشخصات اظهار شده در فهرست تأیید شده توسط هیات منطبق نمی باشد، موضوع در هیات مطرح و ارزش آن قسمت از کالای وارده که مورد تأیید هیات قرار نگیرد، از حساب سرمایه وارده کسر خواهد شد.

۲- در مورد اقلام سرمایه ای موضوع بند "د" ماده (۱) قانون (شامل حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی) سازمان پس از انجام بررسیهای لازم، گزارش مربوط به ایفای تعهدات قراردادی موضوع قراردادهای فن آوری و خدمات را در هیات مطرح می نماید و وجوه تأیید شده در چارچوب دستورالعملی که هیات تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می رساند، توسط هیات بعنوان سرمایه خارجی ثبت و تحت پوشش قرار می گیرد.

فصل ششم - مقررات خروج سرمایه و عایدات سرمایه ای

ماده ۲۲- کلیه درخواستهایی که منجر به انتقال سرمایه، سود، و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع قانون می گردد، باید مستند به گزارش موسسه حسابرسی عضو جامعه حسابسان رسمی ایران باشد. اینگونه انتقالات پس از کسر کلیه کسورات قانونی به میزانی که موسسه حسابرسی یاد شده تأیید می کند، میسر است.

ماده ۲۳- انتقال اصل، سود و عایدات ناشی از افزایش ارزش سرمایه موضوع سرمایه گذاری های بند "الف" ماده (۳) قانون بصورت ارز و یا به درخواست سرمایه گذار

خارجی، از طریق صدور کالای مجاز صورت میپذیرد. خروج سرمایه و منافع مربوط به سرمایه گذارهای موضوع بند "ب" ماده (۳) قانون از طریق ارز حاصل از صادرات محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر و یا صادرات سایر کالاهای مجاز انجام میپذیرد. هیات بر اساس گزارش موسسه حسابرسی پیرامون آخرین وضعیت اصل سرمایه، میزان سود سرمایه و عایدات سرمایه ای متعلق به سرمایه گذار خارجی، میزان قابل انتقال را تعیین و با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی مجوز خروج وجوه مربوطه در هر مورد را صادر می کند.

تبصره - در مورد سرمایه گذارهای موضوع بند "ب" ماده (۳) قانون، چنانچه در نتیجه عدم امکان صادرات، به نظر هیات تامین ارز برای انتقالات مورد نظر میسر و ضروری تشخیص داده شود، ارز مورد نیاز از طریق نظام بانکی تامین می گردد.

ماده ۲۴- چنانچه مجوز سرمایه گذاری معطوف به بند "ب" و یا "ج" ماده (۱۷) قانون گردد، مجوز مذکور در حکم مجوز صادرات می باشد و بنگاه سرمایه پذیر می تواند ارز حاصل از صادرات خود را در یک حساب امانی نزد یکی از بانکهای داخلی و یا خارجی واریز نموده و در حد مصارفی که در مجوز سرمایه گذاری تعیین شده است، مستقیماً از آن برداشت و به سرمایه گذار خارجی پرداخت نماید. هرگونه مازاد ارز نسبت به مصارف قابل برداشت، مشمول مقررات ارزی کشور است. در هر صورت بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر مکلف است پس از پرداخت وجوه مربوط ضمن ارائه گواهی انجام صادرات، مراتب را کتباً با اطلاع سازمان برساند.

ماده ۲۵- ارز حاصل از صادرات سرمایه گذارهای خارجی در حدود مصارف تعیین شده از سوی هیات، از شمول هرگونه مقررات محدود کننده صادرات و مقررات ارزی از جمله سپردن تعهد برای بازگشت ارز حاصل از صادرات به کشور براساس مقررات دولتی موجود و یا آنچه در آینده جاری میگردد، معاف می باشد.

ماده ۲۶- در صورت وجود محدودیت قانونی و یا اعمال شده از سوی دولت که در نتیجه آن بنگاههای اقتصادی سرمایه پذیر نتوانند تولیدات خود را صادر نمایند، مادام که محدودیت قانونی و یا تصمیم دولت برای عدم انجام صادرات جاری است،

بنگاههای مزبور اجازه دارند تولیدات خود را در بازار داخلی بفروش رسانده و در مقابل تامین معادل ریالی مصارف ارزی مندرج در مجوز سرمایه گذاری، ارز مورد نظر را از نظام بانکی خریداری و منتقل نموده و یا مبادرت به صدور کالاهای مجاز نمایند.

ماده ۲۷- وجوه قابل انتقال موضوع قانون پس از تأیید هیات و با تأیید وزیر امورات اقتصادی و دارایی، توسط سرمایه گذار خارجی از سیستم بانکی خریداری و حواله می شود و بدین منظور بانک مرکزی ارز لازم را در اختیار نظام بانکی قرار خواهد داد.

ماده ۲۸- هرگاه سرمایه گذار خارجی وجوه قابل انتقال را ظرف مدت شش ماه از تاریخ خاتمه انجام تشریفات اداری مربوطه به خارج انتقال ندهد، وجوه مزبور از شمول قانون خارج می گردد. استمرار شمول قانون بر وجوه مزبور با تأیید هیات امکان پذیر می باشد.

ماده ۲۹- سرمایه گذار خارجی در صورت تمایل می تواند تمام یا قسمتی از مبالغ قابل انتقال ناشی از مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) قانون را با اجازه هیات به افزایش سرمایه گذاری خود در همان بنگاه اختصاص دهد و یا پس از طی تشریفات قانونی برای اخذ مجوز سرمایه گذاری، صرف سرمایه گذاری جدید بنماید.

ماده ۳۰- دولت با رعایت اصل (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تعیین حدود تعهدات قابل پذیرش موضوع تبصره (۲) ماده (۱۷) قانون را به وزیران عضو شورای عالی سرمایه گذاری تفویض می نماید. هیات مجاز است میزان خسارت حاصل از ممنوعیت و یا توقف اجرای موافقتنامه های مالی مربوط را تا سقف تعهدات حال شده در محدوده تعهدات قابل پذیرش از سوی شورای عالی سرمایه گذاری که در مجوز سرمایه گذاری قید گردیده است، تعیین نماید. ملاک تصمیم گیری در خصوص اختیار موضوع این ماده، موافقت اکثریت وزیران عضو شورای یاد شده است. تصمیمات متخذه در صورت تأیید رئیس جمهور با رعایت ماده (۱۹) آئین نامه داخلی هیات دولت قابل صدور است.

ماده ۳۱- هرگاه سرمایه گذار خارجی، سرمایه گذاری خود در ایران را بیمه نماید و بموجب مفاد بیمه نامه، بواسطه پرداختی که بابت خسارت ناشی از خطرات

غیرتجاری به سرمایه گذار صورت گرفته، موسسه بیمه جانشین سرمایه گذار شود، جانشین از همان حقوقی برخوردار میباشد که بواسطه آن پرداخت خسارت صورت گرفته است. این جانشینی واگذاری سرمایه محسوب نخواهد شد مگر اینکه حسب مورد، مواد (۴) و یا (۱۰) قانون رعایت شده باشد.

فصل هفتم - مقررات عمومی

ماده ۳۲ - سرمایه گذار خارجی مکلف است از تاریخ ابلاغ مجوز سرمایه گذاری طی مدت مشخصی که به اقتضای شرایط طرح مورد سرمایه گذاری توسط هیات تعیین میگردد، مبادرت به ورود بخشی از سرمایه خود به کشور، که حاکی از عزم سرمایه گذار به اجرای طرح می باشد، بنماید. در صورتی که سرمایه گذار در طی مدت مشخص شده مبادرت به ورود بخشی از سرمایه به کشور ننماید و یا با ارائه دلایل قانع کننده نسبت به تمديد مدت اقدام نکند، مجوز سرمایه گذاری وی باطل شده تلقی خواهد شد.

ماده ۳۳ - سرمایه گذار خارجی موظف است که هرگونه تغییر در نام، شکل حقوقی، تابعیت و تغییرات بیش از سی درصد (۳۰ درصد) در مالکیت خود را به اطلاع هیات برساند.

ماده ۳۴ - در مواردی که انجام سرمایه گذاری خارجی منجر به تشکیل شرکت ایرانی گردد، تملک زمین به نام شرکت متناسب با طرح سرمایه گذاری به تشخیص سازمان مجاز می باشد.

ماده ۳۵* - دستگاههای اجرایی ذیربط از جمله وزارت امور خارجه، وزارت

* این ماده به موجب تصویب نامه شماره ۵۴۶۰۳/ت/۱۷۵۵۵ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۵ هیئت محترم وزیران جایگزین ماده ۳۵ آیین نامه اجرایی قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۱ گردید که متن آن به شرح زیر می باشد:

ماده ۳۵ - دستگاههای اجرایی ذیربط از جمله وزارت امور خارجه، وزارت کشور، وزارت کار و امور اجتماعی و نیروی انتظامی مکلفند در خصوص صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار برای سرمایه گذاران، مدیران، کارشناسان خارجی و بستگان درجه یک آنها در ارتباط با سرمایه گذاریهای مشمول قانون براساس درخواست سازمان اقدام نمایند. وزارت امور خارجه مکلف است در خصوص روادید ورود حسب مورد به شرح زیر اقدام نماید:

- الف - وزارت امور خارجه با تأیید سازمان، مجوز صدور روادید کثیر المسافره سه ساله، با حق ورود و اقامت سه ماه در هر بار برای هر فرد را به نمایندگیهای جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ابلاغ نماید.
- ب - افراد معرفی شده پس از ورود به کشور می توانند با مراجعه به اداره گذرنامه و روادید وزارت امور خارجه و ارائه تأییدیه سازمان اجازه اقامت خود را به مدت یکسال تمدید نمایند. تمدید اقامت بصورت درج مهر کثیر المسافره با اعتبار یکساله صورت می پذیرد تا فرد، موظف به اخذ روادید رفت و برگشت نشود.

کشور، وزارت کار و اموراجتماعی و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران مکلفند درخصوص صدور روادید، اجازه اقامت و صدور پروانه کار برای سرمایه گذاران، مدیران، کارشناسان خارجی و بستگان درجه یک آنها درارتباط با سرمایه گذاریهای مشمول قانون براساس درخواست سازمان که متضمن تائید سرمایه گذار بودن آنها خواهد بود، به شرح زیر اقدام نمایند:

الف - وزارت امور خارجه مکلف است پس از وصول درخواست سازمان بنا به نوع روادید مورد تقاضا مجوز صدور روادید یک بار ورود و یا چند بار ورود کثیر المسافره (سه ساله) را با حق اقامت سه ماه در هر بار برای افراد مورد نظر به نمایندگیهای جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور ابلاغ نماید.

ب - افراد فوق الذکر که موفق به اخذ روادید ورود به منظور سرمایه گذاری شده اند، می توانند پس از ورود به کشور با مراجعه به نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و ارائه تائیدیه سازمان مبنی بر اینکه سرمایه گذاری آنها مشمول قانون سرمایه گذاری است، پروانه اقامت با اعتبار سه ساله اخذ نمایند. وزارت کار و اموراجتماعی موظف است متعاقب صدور پروانه اقامت برای این دسته از افراد پروانه کار صادر نماید.

ج - اخذ پروانه اقامت با اعتبار سه ساله توسط سرمایه گذاران به ترتیب فوق الذکر آنها را از اخذ روادید رفت و برگشت برای خروج از کشور و ورود مجدد به آن معاف می نماید.

ماده ۳۶ - مسئولیت سازمان درقبال انتشار عمومی اطلاعات موضوع ماده (۲۱) قانون، درحدود اطلاعاتی است که درعرف تجاری قابل انتشار باشد. تشخیص قابل انتشار بودن اطلاعات بعهده هیات است.

ماده ۳۷ - سازمان و هیات مجازند برای انجام وظایف و تکالیف مقرر درقانون و این آئین نامه حسب مورد ازخدمات تخصصی حرفه‌ای و مشاوره‌ای موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران و سایر موسسات خصوصی و تعاونی واجد شرایط استفاده نماید.

ماده ۳۸ - کلیه مقررات مذکور درتصوبنامه های هیات وزیران درمورد سرمایه گذاری خارجی که مغایر با مفاد این آئین نامه می باشد، از تاریخ لازم الاجرا شدن این آئین نامه لغو می گردد.

**بخش ها و زیر بخش های موضوع بند "ه" ماده (۲)
قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی**

زیربخش	بخش
<ul style="list-style-type: none"> - زراعت و باغداری - دام و طیور ، پرورش کرم ابریشم - جنگل و مرتع - ماهیگیری و پرورش آبزیان 	کشاورزی
<ul style="list-style-type: none"> - نفت خام و گاز طبیعی (اکتشاف ، استخراج و انتقال) - سایر معادن (اکتشاف و استخراج و فرآوری) 	معادن
<ul style="list-style-type: none"> - صنایع مواد غذایی ، آشامیدنی و دخانیات - صنایع نساجی ، پوشاک و چرم - صنایع سلولزی (چوب ، کاغذ و ...) چاپ و نشر - صنایع شیمیایی ، فرآورده های نفتی ، لاستیک و پلاستیک - صنایع محصولات کانی غیرفلزی بجز نفت و ذغال سنگ - صنایع فلزات اساسی - صنایع و تجهیزات حمل و نقل و خودروسازی - صنایع ماشین آلات و تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی (رادیو و تلویزیون و دستگاهها و وسایل ارتباطی) - صنایع ماشین آلات و تجهیزات الکتریکی و الکترونیکی (طبقه بندی نشده در جای دیگر) - صنایع ابزار پزشکی ، اپتیکی و ابزار دقیق - بازیافت 	صنعت
<ul style="list-style-type: none"> - جمع آوری ، تصفیه ، تامین ، انتقال و توزیع آب و فاضلاب - تولید ، انتقال و توزیع برق - پالایش و توزیع گاز طبیعی 	تامین آب ، برق و گاز
<ul style="list-style-type: none"> - ساخت زیربنها - ساختمان و مسکن - مصالح ساختمانی 	ساختمان
<ul style="list-style-type: none"> - حمل و نقل راه آهن - جاده ای - لوله ای - آبیسی - هوایی - خدمات پشتیبانی - پست و مخابرات 	حمل و نقل و ارتباطات
<ul style="list-style-type: none"> - خدمات مالی (بیمه ، بانک و ...) - گردشگری - امور عمومی - خدمات شهری - آموزش و پژوهش - سایر خدمات (مهندسی ، طراحی و ...) 	خدمات

مرکز
خدمات سرمایه گذاری خارجی

به منظور استقرار یک سازماندهی مناسب و عملی در جهت تسهیل و تسریع امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی در ایران و تمرکز بخشیدن به مراجعات سرمایه‌گذاران خارجی در یک کانون واحد، باستناد ماده (۷) "قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی" مصوب سال ۱۳۸۱، "مرکز خدمات سرمایه‌گذاری خارجی" در محل سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران تشکیل شده است. در این مرکز، نمایندگان تام‌الاختیار دستگاههای اجرائی ذیربط منجمله وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت صنایع و معادن، وزارت جهاد کشاورزی، همچنین سازمان امور مالیاتی کشور، گمرک جمهوری اسلامی ایران، بانک مرکزی، اداره کل ثبت شرکتهای و مالکیت صنعتی، و سازمان حفاظت محیط زیست به عنوان رابط، هماهنگ‌کننده و مجری امور اجرائی و خدماتی مربوط به دستگاه متبوع خود در ارتباط با سرمایه‌گذاری خارجی استقرار یافته‌اند و به ارائه خدمات به سرمایه‌گذاران خارجی و علاقمندان به کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه می‌پردازند.

اهم خدمات قابل ارائه در مرکز به قرار زیر می‌باشد:

- * اطلاع‌رسانی و ارائه مشورتهای لازم به سرمایه‌گذاران خارجی در ارتباط با کلیه امور مربوط به پذیرش و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی؛
- * انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به اخذ مجوزهای موردنیاز سرمایه‌گذاران از جمله اعلامیه تاسیس، مجوز سازمان حفاظت محیط زیست، پروانه‌های انشعاب مربوط به آب، برق، گاز، تلفن، پروانه اکتشاف و استخراج معادن، ... از دستگاههای ذیربط پیش از صدور مجوز سرمایه‌گذاری؛
- * انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به صدور روادید، اجازه اقامت، و صدور پروانه کار برای اتباع خارجی در ارتباط با طرحهای سرمایه‌گذاری خارجی؛
- * انجام هماهنگی‌های لازم در امور مربوط به سرمایه‌گذاریهای خارجی در مراحل پس از صدور مجوز سرمایه‌گذاری شامل ثبت شرکت مشترک، ثبت سفارش برای ورود ماشین‌آلات و تجهیزات، امور مربوط به ورود و خروج سرمایه، مسائل گمرکی و مالیاتی و غیره؛

- * انجام هماهنگی ها و پیگیریهای لازم با واحدهای اجرائی دستگاههای متبوع در ارتباط با درخواستهای سرمایه گذاری خارجی؛
- * مراقبت درحسب اجرای تصمیمات متخذه درخصوص طرحهای سرمایه گذاری خارجی.

سازماندهی امور و گردش کار درمرکز خدمات به گونه ای است که سرمایه گذار خارجی به کلیه اطلاعات و راهکارهای لازم دسترسی پیدا می کند و دیگر نیازی به مراجعات مکرر به دستگاههای اجرائی گوناگون وجود ندارد. مسئولیت خدمات رسانی درمرکز تنها به مراحل قبل از اخذ تصمیم به سرمایه گذاری محدود نمی شود بلکه سرمایه گذاران محترم همواره و درطول حیات سرمایه گذاری خود می توانند به مرکز مراجعه و از خدمات آن بهره مند شوند.

بی تردید تشکیل مرکز خدمات سرمایه گذاری خارجی و استقرار آن در محل سازمان سرمایه گذاری بعنوان تنها نهاد و مرجع قانونی ذیصلاح در امر پذیرش، تشویق و حمایت از سرمایه گذاریهای خارجی در کشور، گامی موثر در جهت تسریع در فرآیند انجام امور محسوب می شود و قطعاً علاقمندان و سرمایه گذارانی که از طریق مراجعه حضوری، مکاتبه، تماس تلفنی و یا استفاده از شبکه اینترنتی از خدمات این مرکز بهره مند می شوند، می توانند با سرعت و سهولت بیشتری به امر سرمایه گذاری در کشور پردازند.

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان سرمایه‌گذاری و همکاری‌های اقتصادی و فنّی ایران